

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 15 Ianuarie st. v.

Ne plângem astăzi de un act de violență cu totul singur în felul lui.

Arhidieceasa română greco-orientală din Ardeal primesce în virtutea unei rezoluțiuni împărătești un ajutor dela stat, numit „mila împărătească“. Împărțirea acestei „mile“ între preoți se făcea prin mijlocirea autorităților bisericesti, singurele competente de a judeca, care anume dintre preoții mai slabi dotați s'au făcut prin zelul lor vrednici de a fi împărțiți din ajutorul primit dela stat. Astfel „mila împărătească“ era un fel de premiu de încurajare pentru lucrarea zeloasă.

Guvernul constituțional al Ungariei a admis și el acest ajutor acordat odată prin îndurare împărătească și 'l-a introdus ca pozițiune fixă în budgetul țării, ba a admis chiar și practica odată stabilită în ceea-ce privește distribuirea lui. Abia acum, în anii din urmă, ministrul de culte a luat hotărârea de a dispune, ca distribuirea să se facă direct de către minister.

Este un lucru firesc, că această hotărâre a produs cea mai rea impresiune în biserica română greco-orientală.

Ea este înainte de toate, un semn de neîncredere față cu capul bisericii și în genere față cu autoritățile bisericesti ale Românilor de confesiunea greco-orientală. Și în adevăr hotărârea a și fost motivată prin aceea, că autoritățile bisericesti ar fi abusat de ajutorul de stat.

Cu toate aceste credințioși nu au luat hotărârea ministerului drept o manifestățiune de neîncredere față cu autoritățile bisericesti. Căci nu se poate motiva o asemenea neîncredere.

Nimeni nu îi poate face actualului cap al bisericii greco-orientale imputarea, că 'i-ar fi creat vre-o dată guvernului greutăți; din contră, el s'a izolat tocmai fiind un — poate — prea zelos interpret al guvernului față cu biserica păstorită de dînsul,

S'a ivit dar' între creștinii români greco-orientali temerea, ca nu cumva guvernul să dispună de „mila împărătească“ spre a crea un fel de premii de încurajare pentru zelul desvoltat de preoții români în serviciul vre-unei cauze străine de biserică.

Guvernul, — s'a dis, — voiesce să corumpă preoțimea noastră din „mila împărătească“.

Nu vom îndrăzni nici odată să admitem, că este întemeiată această temere. Din nenorocire însă ea există, e chiar atât de lătită, încât sinodul arhidieceșan în unire cu arhiepiscopul, au hotărât în unanimitate, ca să se refuze ajutorul de stat în condițiunile, în care îl ofere guvernul acum. În urma acestei hotărâri preoții din mai multe tracturi au luat angajamentul de a nu cere să li se facă parte din „mila împărătească“, și în genere s'a stabilit în opiniunea publică română un curent puternic pentru refuzarea ajutorului de stat.

Câtă vreme există acest curent, nici unul dintre preoții români nu poate să primească nici o para măcar din „mila împărătească“, fără ca să se expună disprețului public al fraților sei, fără ca să fie socotit drept tradator. Foarte mulți însă dintre preoții români greco-orientali sînt atât de săraci, încât li se cere o mare jertfă, când li se cere să renunțe la micul ajutor, pe care îl aveau până acum din „mila împărătească“.

Era dar' în interesul, atât al bisericii cât și al unei mari părți din preoți, ca acest curent să înceteze, ca să dispară temerea de sigur nemotivată, ce s'a ivit între creștinii români greco-orientali. De aceea i s'a făcut guvernului o reprezentațiune, prin care se arată nedumerirea, în care se află spiritele și se cere menținerea practicii de până acum în ceea-ce privește distribuirea ajutorului de stat.

Aflăm, că ministrul de culte, drept răspuns la această reprezentațiune, a declarat, că rămâne pe lângă hotărârea sa și a trimis arhiepiscopiei mai multe petițiuni primite dela preoți, ca să se dea părerea asupra lor.

Aceasta poate să o facă ministrul; poate chiar să dea ajutorul anume preoților, pe cari nu 'i-ar fi recomandat autoritățile bisericesti; acesta nu e act de violență. Arhidieceșii tot îi rămâne puținta de a nu recomanda pe nimeni, declarând, că fără de aprobarea ei și fără de binecuvântarea arhiepiscopului lor se împărțesc de „mila împărătească“ preoții, cari au cerut ajutoare.

Un act de violență neiertată e însă de a-i determina pe preoți să ceară ajutorul, pe care autoritățile bisericesti 'l-au refuzat și care, primit odată, îl expune pe primitor la disprețul public.

Și ni se asigură, că asemenea act de violență s'a săvârșit.

Funcționarii administrativi au stăruit pe lângă preoți să ceară a li se face parte din mila împărătească, ba ni se asigură, ca una dintre petițiuni nici nu este semnată de preotul, în numele căruia a fost dată.

Nu se va încumeta nimeni să afirme, că funcționarii administrativi au primit dela superiorii lor însărcinarea de a săvârși asemenea acte de violență: e vorba numai de exces de zel aici, și de sigur nimeni nu are mai multe cuvinte ca guvernul de a condamna acest exces de zel. Căci nu poate să dorească guvernul, ca aceia, care se apropie cu încredere de el, să se expună prin aceasta de a fi disprețuiți și persecutați de cerul, în care trăiesc și din care nu pot eși. Guvernul dar', mai presus de toate el, are interes de a face să înceteze cât mai curând un curent, pe care asemenea acte nu pot decât să-1 întărească.

După-ce autoritățile bisericesti au luat odată hotărârea de a refusa în numele bisericii „mila împărătească“ în condițiunile puse acum de guvern, guvernul nu poate să aibă intențiunea de a dispune de

preoții români peste capetele arhiepiscopului lor. Dovadă despre aceasta este împregiurarea, că el nu a distribuit ajutorul de stat, ci a cerut părerea autorităților bisericesti asupra cererilor primite dela preoți.

Nu mai din exces de zel au putut dar' funcționarii administrativi să stăruie pe lângă preoții români să ceară a fi împărțiți din ajutorul de stat fie chiar și fără de aprobarea autorităților lor și să se expună prin aceste la disprețul public al Românilor.

E însă trist, că se poate un asemenea exces de zel, care sădesce vrajba între cetățeni și înăspresce un conflict și astfel destul de regretabil.

Biserica română gr.-or. este autonomă și în virtutea acestei autonomii odată recunoscute, guvernul nu mai are dreptul de a înfrui direct asupra ei, ci trebuie neapărat să se pună în înțelegere cu autoritățile ei, când voiesc să iee dispozițiuni ce o privesc. Autonomia va să dică: nici binele nu 'mi-l poți face altfel decât cu învoirea mea!

E treaba guvernului să găsească o rezolvare pentru conflictul, ce s'a ivit între el și autoritățile superioare ale bisericii române greco-orientale, câtă vreme însă acest conflict nu s'a rezolvat, nu îi rămâne decât să păstreze sumele destinate pentru preoți, căci, împărțindu-le fără de învoirea autorităților bisericesti, ar accentua un principiu foarte primejdios pentru ordinea socială.

Este o crimă de a voi să dispui de soldați peste capetele generalilor lor, și această crimă s'ar erigea în maximă de stat, dacă guvernul în adevăr ar voi să dispună de preoți peste capetele arhiepiscopului.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Ianuarie st. v.

Două lucruri de importanță atrag astăzi atențiunea întregii Europe: convențiunea pruso-rusească și atentatul cu dinamit din Londra. Cea dintâiu formează obiectul de discută în presa europeană și în cercurile politice ale Germaniei. Un deputat liberal și profesor de științele politice din Germania dice, că Prusia a perdit prin constituția imperului dreptul, de a încheia astfel de tractate. Ce îi este permis Prusiei, ar fi permis și principelui de Reuss, și aceasta ar fi o absurditate. Consimțământul dietei imperiale e la tot cazul de lipsă. Față cu expunerile aceste ale renunțului profesor, guvernul din Berlin se razemă pe un pasagiul constituțiunii prusesci, în urma căruia numai acele tractate, cari învolvă spese, au lipsă de aprobarea dietei imperiale. În genere se da expresiune părerii de rău, că Prusia a proces ca un stat particular cu încungiurarea desăvârșită a imperului. „National Zeitung“ dice, că acesta nu e de loc un cas frumos de precedentă. Nimitul doar nu aproabă acea hotărâre din tractat, că numai persoanele inculpate și acuzate de o vătămăre a împăratului rusesc, sau a familiei împărătești ruse au să se extradeze. „Tageblatt“ din Berlin observă, că hotărârea aceasta trece preste marginile îngrijirii asupra ordinii amenințate din

stat și societate. Liberalii și deputații din centru s'au declarat privatim în dietă, că la cas, când tractatul se va presenta „Reichstagului“ în forma sa de acuma, va fi neacceptabil.

Vorbă să fie! Convențiunea aceasta are o importanță politică cu mult mai mare, decum se opintesc diarele germane a-i da. E un act diplomatic, pe care Prusia de sigur nu 'l-a săvârșit fără principiile de Bismarek, și e o dovadă eclatantă, a prietniei intime, ce există între Germania și Rusia, ce prin aceasta se întărește numai cu atât mai tare! —

Atentatul cu dinamit din Londra încă ține în fierbere toată presa europeană. Acela nu e altceva, decât rezultatul maltratărilor engleze față cu Irlandezii într'un timp de preste două sute de ani. Poporul irlandez, și-a manifestat și de astădată ura nedumerită, ce o are către Englezi, cari 'i-au răpit libertatea și drepturile omenești! —

Cu privire la propozițiile franceze în cestiunea regulării **finanțelor egiptene** s'a exprimat și Italia. Mancini a și predat plenipotențiatului francez Decrais nota respectivă. Cabinetul din Roma se învoiesce la un împrumut de 9 milioane punți sterlingi, pre lângă 3 $\frac{1}{2}$ percente. Acesta ar ave să se întrebunțeze spre acoperirea cheltuielilor administrației egiptene. Italia e inclinată de a participa și la ancheta internațională, dacă aceasta s'ar ține de către toate puterile de indispensabilă. Nota italiană își exprimă și îndestulirea față cu urgarea libertății de navigațiune pe canalul Suez, pentru care Italia a luat inițiativa deja cu ocasiunea conferenței din Constantinopole. —

Din Varșovia se anunță, că înmormântarea poetului polonez Odyniec, la care au luat parte o mulțime de preste cinci-spredece mii de oameni, a avut caracterul unei imponente condolențe naționale. Din partea auctorității de censură numai decât s'a oprit diarele poloneze din Varșovia, de a aduce la cunoștința cetitorilor manifestațiunea aceea a conștiinței naționale poloneze.

Din dieta Ungariei.

Am reproduc în revista politică în extras debaterile din dieta maghiară. Începându-se dezbaterile asupra budgetului ministerului de culte și instrucțiune publică, între alți deputați, a vorbit și antisemitul Zimándy. Zimándy, un preot catolic îi spune dlui Trefort cu toată franchețea, că nu e vrednic să ocupe locul pe care îl ocupă acum. Lăsăm să vorbească însuși dl Zimándy:

Ședința dela 22 I. c. n.

Ignățiu Zimándy (mişcare; să-1 audim, să-1 audim): Dice, că pentru prima oară în viață are fericirea de a vorbi mai de aproape cu ministrul de instrucțiune. Declară cu această primă ocaziune, că are pentru dl Trefort cea mai bună stimă, ce se îndatinează a o ave ori-și-care elev față cu magistrul și principalul seu. Vorbitorul întru adevăr e scolar al ministrului de culte în antisemitism (ilaritate), întrucât și-a însușit încă la a. 1864 acele cuvinte ale ministrului de culte, pe care acesta le-a publicat atunci în n-rul 53 din „Budapesti Szemle“ de sub redacțiunea lui Csengery sub titlul „Amintiri și învățături“. Citează apoi declarațiunea cunoscută a dlui Trefort despre Ovrei și păreriile de aceeași direcțiune ale contelui Ștefan Széchenyi. Zimándy

declară, că stima sa față cu dl Trefort nu s'a schimbat, cu toate, că acesta a voit să-l facă să cadă la alegeri; deoare-ce el (Zimándy) scie, că dl Trefort e un păgân nou modern, un erou al așa numitului liberalism, al cărui liberalism un principiu principal e: ceea-ce mie îmi e ertat, aceea ție îți e înțeles.

Vorbitorul revine apoi la vorbirea de mai înainte a ministrului și polemizează cu părțile singuritate ale aceleia.

„Dl ministru ție: „stimesc întocmai ca ori-și-cine libertatea conștiinții și convicțiunile oamenilor.“ La aceasta cutez a observa, on. casă, că e fapt, că dl ministru de culte e în stare a alunga un corp profesoral întreg, dacă nu votisează după cum 'i-a comandat el. (Strigări din stânga: Să aușim! Să aușim!). Drept dovadă pentru aceasta servească gimnasiul superior din Arad. Aceasta e fapt. O pot dovedi ori și când, că el e capace a alunga un întreg corp profesoral, dacă nu votisează la alegeri după bunul lui plac. (Să aușim! Să aușim!) Acest fapt se unese dar' foarte bine cu cuvintele lui: „cinstesc ca ori-și-cine libertatea conștiinții și convicțiunile oamenilor.“ Dar' respectul dlui ministru în această privință apare cu deosebire din următoarea epistolă oficială (Să aușim!) scrisă de mâna proprie a dlui Trefort cu datul de 29 Martie 1884: Ilustrității și reverendisimului domn Dr. Ioan Pauer, episcopul din Alba-regală. (Citește scrisoarea.) Ad 552/1884 Copiă. Ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică. Nr. pres. 603. Ilustrisime dle Episcopi! În scrisoarea sa ministrul reg. ung. de interne cu datul de 26 I. c. nr. 416 — erau dar' doi — (Ilaritate) îmi atrage atențiunea asupra acelei împregiurări regretabile, că manifestul partidului așa numit antisemit, între alții a fost scris și de un preot din districtul episcopal de sub guvernarea înțeleaptă a Ilustrității Tale, de un anumit Ignățiu Zimándy, paroch în Török-Bálint (Ilaritate mare.) și de aceea am hotărît să Te rog pe Ilustritatea Ta, ca cu toată greutatea puterii d tale de drept și cu toată auctoritatea (Aprobări viue din partida guvernamentală. — Strigări din stânga: Fru-moasă libertate!) să-l faci atent pe respectivul la procederea sa necorectă și să binevoiesci a-l îndruma, ca rumpând cu direcțiunea năvălă, să se ferească de astfel de fapte și declarațiuni, cari la dînsul sigur că ar cadă sub o imputare dubioasă.

„Așadar' au fost doi, în contra unui miser preot dela sate, după cum s'a îndatinat a ține dl ministru de culte.

„On, casă! Întreb: cum se potrivește această procedere a dlui ministru de culte cu declarațiunea de ieri a lui, că adevărat cinstesc libertatea conștiinții ca ori-care altul? De altcun fel bărbat, care nu-și respectează nici convingerea sa proprie și n'o ține, acela cum ar pute respecta convingerea altuia. Și cumcă on. d. ministru de culte cu privire la convicțiunea sa proprie e în contradicțiune cu sine însuși, aceasta o dovedește faptul următor: În Maiu 1883 în o scrisoare a sa laudă națiunea maghiară din cauză, că de dragul lui

Luther și Calvin a vîndut catolicismul și a rupt-o cu acesta de dragul progresului. Aceasta a fost în luna Maiu a anului 1883. La Tétény în Decembrie din 1884 a țis următoarele: Catolicismul e legea progresului, cetățenia noastră întreagă procede de aci, ca din un focular.

On. casă! Eu cinstesc deopotrivă: catolicismul și protestantismul. (Aprobări din stînga extremă.) Și ca deputat ales în un cerc, unde două treimi sînt catolici, ear' o a treia treime sînt protestanți, mie mi se impune datorința de a apăra nu numai interesele și drepturile bisericii catolice ci și drepturile și interesele bisericii protestante. (Aprobări din stînga extremă.) Tocmai de aceea sînt în drept a întreba, când a țis dl ministru de culte adevărul: oare în anul 1883 când a țis că Ungaria a tradat catolicismul de dragul învătărilor lui Luther și ale lui Calvin și că a făcut bine, pentru-că aceasta a fost în interesul progresului, ori la anul 1884 în Decembrie când a țis la Tétény că catolicismul e legea progresului? (Ilaritate în stînga.)

On. casa! Eu aș scii afla numire pentru această procedere în cuvintele următoare ale Papei Piu II: „*Redantur vera rebus vocabula*“, dar' n'o fac, căci mi s'ar spune, că aceasta e neparlamentarism. Dar' sînt nevoit a spune totuși una în public și cu tot curajul (Să aușim!) și aceasta e, că după părerea mea acel bărbat, care se joacă astfel cu principiile sale politice și religioase cardinale, ca o mătă mică cu șoarecele prins (Ilaritate în stînga extremă), care se bălăcărește astfel cu cele mai cardinale principii, cu convicțiunea lui bisericească și confesională ca băiatul mărădit cu jucăria sa, care acață, nu spânzură, — pentru-că o face mai de multe ori — principiile sale întocmai ca conducătorul principal al țigrilor intransigenți de odinioară (Ilaritate mare) renumitele sale puncte Bihorene, (Ilaritate mare în stînga extremă. Aprobări din stînga și stînga extremă), eu, onorată casă, spun deadreptul, că un astfel de bărbat nu numai că nu se cade să șeadă în consiliul suprem al coroanei unguresci (Mișcare în dreapta), nu numai în fotoliul ministerial, dar' preste tot nice în parlamentul unguresc. (Ilaritate în stînga. Strigări din dreapta: Ho! ho! aceasta e mult!)

Președintele: Rog pe dl deputat (Să aușim!) ca să se ferească de astfel de declarațiuni, pentru-că aceste nu se țin de parlament! (Ilaritate și aprobări.)

Zimándy: Eu, on. casă, (Să aușim!) unui astfel de bărbat nu numai că nu 'i-aș încredința unica speranță a națiunii unguresci, fala acesteia: tinerimea studioasă ci — aceasta doar' nu va fi neparlamentară — nice porumbarul meu. (Ilaritate.)

Csanády: Așadar ai porumbi? (Ilaritate mare.)

Cătră sfîrșit vorbitorul adauge:

„De încheiere observ, că la prima vorbire partidul așa numit liberal a primit cu mare ilaritate acea observare a mea, că un ministru de culte care se joacă așa de ușor cu doctrinele,

drepturile, scoalele și averea bisericii, să se deie în acușațiune.

„Vorbitorul observă că pentru aceste fapte săvîrșite în contra creștinilor nu e pus acușațiune dar' pentru amestecul ce 'lar face în treburile ovreesce — „asigur pe on. d-n ministru de culte că talmudul ovreesc și jurnalistica franc-mazonică ar fi făcut o larmă atât de înfiorătoare în contra lui, încât sub presiunea acesteia majoritatea liberală intrasigentă 'lar fi atacat cu atîta putere, încât fără de nice o dare în judecată, totuși ar fi fost nevoit a părăsi fotoliul ministerial“. (Ilaritate.)

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Blaj, Ianuarie 1885.

Fie ca pentru Români să vină zile de bucurie. Deșteptarea stîrnită în noi prin acțiunea guvernului din Budapesta este una dintre reacțiunile eele mai norocite, care ne îndreptățește a spera că anul 1885 e un an de bun început pentru noi cesti din monarhia austro-ungară. Cu sfîrșitul anului 1884 avem să înșemnăm în viclea noastră un progres îmbucurător: numărul celor rătăciți, ori cât de mic a fost, el a scăzut; în părțile ungurene chiar, unde glasul românesc era adormit, avem de a constata un succes îmbucurător pentru noi provocat chiar de cei cari voiau să-l adoarmă: ei s'au trezit și ne pare bine a vedea societatea română stîrnită spre deșteptare prin cutezanța bătătoare la ochi a guvernului unguresc. Ni s'au dat multe lovitură din partea guvernului, dar' ele ne-au strîns mai legați și astăzi pare că nu sîntem atât de împărăsciați, deoare-ce instinctul conservării, în fața nisuiței de a ne cutropi, s'a întărit în noi și îndestrați cu trănicie — acest geniu al Românilui — pot ține că ne facem adeseori haz de eforturile de nimicire îndreptate în contră-ne. Negreșit că datorința noastră e a ne reclama drepturile.

Ție năcaz, dar' te cuprinde și mila de bietul Maghiar. Popor abia în număr de 5 milioane încungiuat de toate părțile de popoare mai trainice decât dînsul, poporul maghiar are tot dreptul să cerce a se înmulți ca revoluțiunea și constituirea Oriintului să nu-l afle pitic. Din nefericire lor însă nu 'și-au ales bine locul de aședare în Europa. Ei — Maghiarii — cred în naivitatea lor că Germanul e în stare a se asimila cu ei, un popor fără viitor mai depărtat; cred că Românul va renunța dela neamul seu aședat în număr mai mare în un punct strategic al Europei; cred că Slavii Ungariei nu sînt în stare a cunoaște mărimea rasei slavice. În credința aceasta a lor, Maghiarii poftesc apoi ca aceste popoare să renunță la viitorul lor și să primească a intra în un popor cu un viitor dintre cele mai nesigure.

Astfel nu cruță nici un mijloc de a lipsi popoarele Ungariei de limba și drepturile lor. În loc de a căuta să-și câștige simpatiiile acestor

popoare, Maghiarii prin puterea dată lor de împregiurări politice independente de hărnicia lor, sădesc în German, Slav și Român spiritul de dușmănie. *Puterea în mâna lor e o nenorocire pentru ei înșiși.* În timp de 16 ani ei s'au compromis cu desăvîrșire. Era anume de lipsă ca acest popor să slăbească încât să nu mai poată provoca complicațiuni dela 1848 și 1866. Căci nu se poate tăgădui că Maghiarii sînt un popor răboinic. Ei mai sciau promise oamenilor marea și pămîntul și cine nu 'i-a cunoscut, le-a crezut. Trebuiau dar' convinși spriginitorii lor despre contrar. *Puterea în mâna lor e o nenorocire pentru ei înșiși.* Echitatea promisă de dînsii s'a deochiat dela 1867 încoace. Astăzi au în contra lor și pe prietini de odinioară. Nu e popor sub stăpînirea lor care să mai aibă pofta de a-i spriginii: toți pândesc ocaziunea pentru a se lăpăda de acest neam de oameni egosti. În timp de 17 ani au umplut slujbele cu oameni de ai lor. Îndeșert au crezut reneșterea că vor dobândi pânea de toate zilele: Maghiarul aceasta cu deosebire nu ar da-o din mână și astfel oamenii lași n'au nici baremi satisfacțiunea de a fi câștigat, în schimbul convicțiunii vîndute, traiul de toate zilele. De altcun scim cu toții că nici nu ar fi vrednici de așa ceva: omul de omenie se hrănește mai bine din lucrul mânilor sale decât să-și vîndă conștiința. Dar' chiar dacă e remunerat un astfel de om care 'și-a vîndut sîngele, el mai nutrește până în oara ultimă dorul de a se răsuna asupra acelora care 'l-au lipsit de comoara cea mai prețioasă a sufletului seu.

De câte ori noi Românii am fost mai pacînici — sau să vorbesc de-a dreptul — mai îndolenți față cu interesele noastre naționale, totdeauna guvernul unguresc a fost acela care ne-a împins spre lucrare: ne-a jignit și noi ne-am deșteptat cu amărăciune.

Până în 1877 tinerimea studioasă din Blaj își serba în fiecare an petrecerea sa de primăvară, așa numitul „Maial“. O droaie de denunțianți, funcționari ai protecționismului, au cerut dela guvern oprirea acestei petreceri nevinovate. Pentru-ce? Nuis'au spart ferestrele nici unuia, ca la Cluj, — pentru cauza, dar' că tinerimea avea datina de a-și aduce aminte de evenimentul istoric dela 1848, pentru-că împăratul se amintea cu tot dragul de tineretele mlădie, pentru-că poate se cetia poemelnicul părinților căduți cu fidelitatea cătră Tron și țeară, pentru-că de regulă e în natura unei inimi tinere de a-și aduce aminte și de cușitul, sub care a cădă capul părintelui seu. În un șir de vre-o țecce ani ne-am pomenit cu comisari preste comisari ministeriali, s'au oprit toate petrecerile tinerimii, inima acesteia a lănceșit, din față a pertut veselie, dar' perțându-și bogăția desfătărilor, a intrat în sufletul tinerului ura unei conștiinți depline despre focul, care voește să-i usce sufletul.

S'au oprit petrecerile: acesta a fost primul pas. S'au răsfoit apoi cărțile didactice și astăzi corpul profesoral e aproape a nu mai avé din ce să propună. Intențiunea guvernului e a sili

Foița „Tribunei“.

Fiica a nouă mame.

— Poveste. —

(Urmarea 1).

Sfânta-Vinere îi dădu apoi o cute, pe care feciorul 'și-o puse în traiță și luându-și rămas bun dela Sfânta-Vinere, plecă și merse, tot merse înainte zile lungi și nesfîrșite, până-ce într'o ții sosese la Sfânta-Duminecă și cum sosese, bate la poartă, să-l sloboadă în lăuntru.

Sfânta-Duminecă îi grăiesce:

— Cine ești? Dacă ești om bun și de omenie să întri, dacă ești om rău și viclean, să te depărți dela casa mea depărtare de nouă mile, că am o cățea sură cu dinți de fer, cu masele de oțel, cum te apucă, tot te mănă.

— Sînt om bun și de omenie, Sfânta-Duminecă.

Atunci i se deschide poarta și Sfânta-Duminecă cum îl vede, îl întreabă:

— Voinice, voinice, ce vînt te bate pe aici, prin locurile acestea, pe unde încă suflet de om pămîntean n'a călcat pămîntul?

Feciorul se apucă și-și povestese din fir în pîr năcazul ce-i ardea inima și-i amăria viața, cum a fost el rău din samă afară, când a fost în leagăn, cum mumă-sa, într'un cias de amă-

reală, ca să-l mai mulcomească 'i-a făgăduit de nevastă pe Fiica a nouă mame și cum el a plecat în lume cu gândul, să nu se mai întorcă acasă, până-ce nu-i va da de urmă, dar' n'a aflat pe nime, care să-l scie îndrepta la ea.

Sfânta-Duminecă, după-ce îl ascultă, îi cuvintează:

— Voinice, voinice, de mare lucru te-ai legat și rău vei umbla, de nu vei face după cum te voiu povățui eu. Fiica a nouă mame este departe, departe de aci, înspre Apus de soare, în ostrovul mării, într'o curte măiastră, cu nouă chilii, încungiuat ca o cetate de un zid gros și înalt din pămînt până în cer și din cer până în pămînt și numai cu o ferestucă pentru lumina țilii, așa de mică, încât un om cu greu s'ar pute vîri prin ea. Ea are nouă mame nezdravene: două o scaldă, două o înfașe, două o leagănă, două o grijesc și una îi dă țită. Apoi Sfânta-Duminecă îl întreabă, că fost-a pe la Sfânta-Mercure și pe la Sfânta-Vinere și ce 'i-au dat? și după-ce feciorul îi spune, că a fost și ce 'i-au dat aceste maice sfinte, Sfânta-Duminecă îi mai dă un ciocan de fer și un răsboiu de aur, cu tort de aur și cu bătătură de argint, și apoi îi cuvintează mai departe astfel: — După-ce vei sosi la curtea mameilor și a Fiicei nezdravene, grijesc și pândesc, și când în chilia cea mai din fund nu se va afla nime, întinde răsboiul, apoi te pune ear' la

pândă și când vei vedé, că lîngă leagăn nu-i nime, furișază-te la el și adună și bagă în straiță tot ce vei afla în el, până la cel din urmă petec, apoi apucă drumul și vină voinicesce, dar' nici pe cale să nu te opresci, nici în straiță să nu cauți, până-ce nu vei sosi acasă la mine. Și încă una am să-ți spun, pe care tu n'o scii. Cele nouă mame, când vor vedé că Fiica lor nu e ce în palmă, vor sci, că le-a furat-o cineva și se vor lua după tine, dar' tu să aibi grijă, și când vor fi pe aci să te ajungă și să pună mîna pe tine, aruncă preste cap peria și apoi vină voinicesce, și când vor fi eară pe aci să te ajungă și să pună mîna pe tine, aruncă a doua oară înapoia ta cutea și a treia oară aruncă ciocanul și atunci nu mai purta frică de nime.

Feciorul își puse în straiță ciocanul de fer și răsboiul cel de aur și luându-și rămas bun dela Sfânta-Duminecă, plecă la drum și merse, merse, tot merse înainte, spre Apus de soare, cale lungă să-și ajungă, — până-ce într'o ții numai ce sosese la ostrovul mării, la curtea Fiicei a nouă mame.

Aici făcu după povețele cele bune ale Sfintei-Dumineci, își întinse răsboiul în mijlocul chiliei, și răsboiul cel de aur lumina chilia cu rațe așa de dulci și așa de vie, de gîndiai că nu alta, dar' chiar sfîntul soare de pe cer s'a pogorit și s'a aședat în mijlocul chiliei, ca să o lumineze cu rațele lui binecuvîntate.

Și abia stătă răsboiul acolo atîta vreme, ca de când îmi bat eu gura cu minciuna, și eată că o maică vine prin chilie și îl zărește, și cum îl zărește se și duce la celelalte și le chiamă să se uite și să se mire și ele de minunea, ce le-a dăruit-o Dumneșeu. Și le plăcu la cele nouă mame răsboiul, le plăcu într'atîta, încât, după cum e treaba muierilor, când găsesc și ele vre o sculă bună, pe care o sciu cărmui, se puseră fără preget și se apucară de țesut, se țese ele până de aur și să facă Fiicei lor o haină de aur, frumoasă și strălucitoare, să-și meargă vestea preste nouă țeri și nouă mări. Și care de care lucra mai harnic și mai cu spor, două depénau, una urđia, două învéliau, două neve-diau, una făcea țevi și una țesea; și lucrară ții de vară, până 'nseară, uitând în grabă și hărnicia lor de Fiică.

Feciorul în vremea asta se furișează la leagăn, după povața Santei-Dumineci, adună și bagă în straiță tot ce găsește în el, până la cel din urmă petec, apoi fără să întârție un minut măcar, apucă calea înapoi, pe unde a venit.

Când se mesteca țiuca cu noaptea cele nouă mame veniră la leagăn, să-și mai vadă de Fiică, să 'și-o scalde, să 'și-o înfașe și să 'și-o adoarmă, când colo, ia Fiică, dacă ai de unde! Dau ele în sus, dau în jos, caută peste tot locul, de nici locșorul de sub pragul ușii n'a rămas necăutat, dar' Fiica, ca în palmă.

ca să se propună din cărți unguresci. Maghiarisarea e sminteala și aci. Am simțit în decursul acestor din urmă ani că asupra așezămintelor noastre de aci s'a pornit o goană ne mai suferibilă. Astfel profesori și elevi sunt cuprinși de o amărăciune: product maghiar. Și nu e favoritoare maghiarismului această pornire sufletească. precum nu e nici cea dela Cluj, Lugoj, Sătmar și alte locuri. În scoalele unguresci, profesorul maghiar îi spune mai întâiu scolarului român că acesta e daco-romanist, — băiatul curios cearcă apoi se așteaptă la aceste cuvinte. De cum spuni băiatului că ceva nu îi e ertat, el cearcă să aștepte pentru ce. Curiositatea a făcut-o pe Eva să muce din mărul cel oprit.

Presiunile lor ne fac să-i urim. Îi dau bucurosi sermanului ceva de milă, dar' vai de el dacă voiesce să mă fure.

Astfel s'a produs și în noi un efect contrar celui intenționat prin măsurile de presiune luate de guvernul maghiar.

Arad, 14/26 Ianuarie, 1885.

Aradani nostri tot Aradani. Abia ieri alaltăieri am făcut alegerea de protopop și am rămas chiar și noi înșine uimiți de buna noastră înțelegere, ba credeam, că acum am apucat-o, în sfârșit, pe calea cea bună. Se vede însă, că certurile ni s'au prefăcut în o a doua natură, căci abia câteva zile au trecut, și ear' ne-am pomnit tot cei de mai înainte.

Având a se face conform statutului organic alegerea din nou a comitetului parochial, s'a convocat sinodul pentru ieri, Duminecă, 13/25 Ianuarie. Preocupați de binele bisericii, mai mulți dintre bărbații noștri zeloși s'au înțeles între dînșii, și dl avocat M. B. Stănescu, fostul președinte al comitetului, a convocat pe amicii sei în conferență prealabilă, pentru-ca să se înțeleagă la timp asupra unei liste de candidați și să se evite astfel discuțiile lungi și neînțelegerile de tot felul. Lista s'a stabilit, și de sine se înțelege, că drept președinte al comitetului a fost propus și pe viitor tot dl Stănescu. Toate stăruințele de a-l face să primească această însărcinare au rămas însă zadarnice. D-sa a știut să înșire o mulțime de cuvinte puternice, care îl determină să decline onoarea de a sta și pe viitor în fruntea comitetului parochial.

S'a hotărât dar' la propunerea d-sale de a susține candidatura d-lui Georgiu Dogariu, căldurosul spriginitor al tuturor întreprinderilor bune.

Și în adevăr după această pregătire, lucrurile au mers în sinod de minune. Mulțumită tactului, cu care părintele Goldiș a știut să conducă lucrările sinodului, s'a făcut alegerea comitetului, ba chiar și a epitropiei fără de certuri.

Urma însă să se constituiască comitetul.

Ce să veți?

Dl avocat M. B. Stănescu, cu toate că o și mai înainte avuse atât de multe cuvinte spre a declina dela sine onoarea de președinte, cu

și de necaz și de ciudă se aprind de se fac ca para focului și se apucă de mama ceea, care le-a adus vestea despre războiu și 'mi-ti-o bat, și 'mi-ți-o focăiesc, de mai moartă o lasă, ear' în sfârșit, ce se gândesc, ce se socotesc, destul că își dic:

— Ei, dar' ce ne necăjim noi și ne sdrovim de nimica, haidăți să dărâim zidul ăsta gros și înalt din pământ până în cer și din cer până în pământ, ce ne încungiură casa și ne opresce calea, și să ne luăm pe urma tâlharului și să-i luăm Fiica și prav și cenușă să-l ținem.

Și fac cum dic, zidul îl dărâim și pornesc a nouă pajuri, cu o falcă în cer cu alta în pământ, pe urma feciorului.

Feciorul numai ce vede de-odată, că se ridică dinspre Apus de soare un nor negru și înrăcoșat, ca un bălaur cu nouă capete, care din se se apropia, din ce îl ardea și îl frigea mai are în spate. Își gândi el în gândul seu, că acest nor vor fi cele nouă mame, ca nouă pauri și când nu mai putea suferi dogoreala, aruncă rește cap peria. Cât ai bate în palme, se făcu lin ea o pădure înaltă până în cer și atât de leasă, încât nici purecele n'ar fi putut străbate prin ea, decum vre-un om pământean.

(Va urma.)

toate că luase pe cuvântul seu de onoare angagiamentul de a sprigini candidatura d-lui G. Dogariu, stăruie, se sbuciumă, face fel de fel de opinții, ca să fie ales. Mai mult! — falsifică, precum susțineau mulți, lista celor aleși. Astfel comitetul nu s'a putut constitui, și a rămas să se constituie Dumineca viitoare.

Noi Aradani tot Aradani.

Un parochian.

Cronică.

Alegerea de protopop gr.-or. în tratatul protopesc vacant Turda se va efectui în 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c. la 10 oare din și în biserica gr. orientală din Turda.

*

Foc. În comuna Mândra din comitatul Făgărașului a erupt în 23 a lunei c. st. nou foc. Au ars 3 case și 3 șuri, vreo câțiva boi, bivoli și porci, pe cari nu i-au mai putut scăpa. —

*

Istoricii dela „Pester Lloyd.“ Sub acest titlu aflăm în organul de frunte al guvernului României „Voința națională“ următoarele: „Diarul „Pester Lloyd“ comunicând scirea, că „Reuniunea Ciangăilor“ a declarat „Societății St. Ladislau“, că îi va pune la dispozițiune 4000 florini cu scop de a împedece desnaționalizarea Ciangăilor din Moldova și Valachia, adogă: Guvernul român a interzis Ciangăilor instrucțiunea în limba maghiară. Propaganda din Roma însă trimite, în loc de 6 preoți unguresci și 6 italienesci, 12 preoți italienesci în aceste comune întemiate de regi unguresci, așa că preoții fac foarte puțin sau chiar nimic pentru Ungurii din Valachia. „Societatea St. Ladislau“ va ruga consulatele din România să lucreze într'acolo, ca în astfel de comune, unde sunt Ungurii în maiori-tate, să se instaleze preoți unguresci. Ea se va pune în înțelegere și cu Propaganda, spre a se pune capăt rului amintit.“

„Mare neadever spune „Pester Lloyd“, când dice, că guvernul român a interzis Ciangăilor instrucțiunea în limba maghiară. Scoalele naționalităților se bucură de cea mai mare libertate și limba română se propune ca limba statului român.

„Cât pentru idea, că acele comune de Ciangă ar fi înființate de regi unguresci, să ne ierte con-frații a le spune, că este tot așa de adevărată ca și idea, că la învieră moșilor se va vorbi unguresc.“

*

În Brad. Un anumit Szücs a omorât cu o secure pe socia s'a, carea durmia.

În urma cercetării s'au constatat la cadavrul 27 lovituri de moarte.

*

O familie înghețată. În localitatea slavă Olschan a voit un om străin cu patru băieți a înopți; n'a voit însă a-l primi nici un birtaș din cauză că nu avea cu ce să solvească banii de quartir. Bietul om a durmit deci în liber și a înghețat dimpreună cu trei copii; numai cel mai mic, un copil în fașie, a mai rămas în viață.

*

Atentatul cu dinamit din Londra. Au fost trei exploziuni, și anume una în Tower și după aceasta două în Parlament. Dintre cele două din urmă, cea dintăiu s'a întâmplat la 2 oare d. a. în cripta Westminsterhallei, imediat sub treptele, ce duc spre casa de jos, două minute mai târziu a doua în antșambra casei de jos. Prin exploziunea cea dintăiu s'au nimicit deja toate ferestrele edificiului și au fost doi polițisti, cari stăteau în apropierea treptelor, vulnerați. Exploziunea a produs o panică nespusă între străinii, cari ca de obicei priveau pre lângă bilet de intrare Sâmbăta după ameași localele edificiului. Toți fugiau în toate părțile și strigau după ajutor îmbulzându-se spre esire, când de odată urmează a doua exploziune înaintea intrării în casa de jos, ridicându-se un nor mare de foc și fum. Detonațiunea a fost atât de puternică, încât toate casele din vecinătate s'au mișcat. În casa de jos s'au stricat toate băncile și scaunele și se părea, că fundamentul edificiului se cutremură. Exploziunea din Tower a svêrlit în aer tot acoperișul cel alb al Towerului. Aici au fost 27 persoane vulnerate, între cari copii și femei. Panică din Londra nu se poate descrie. Se așteaptă nouă atentate și Irlandezii umblă bătuiți pe strade.

*

Nihilisti tineri. Din Petersburg se scrie, că direcțiunea unui pro-gimnasiu militar de acolo a dat mai de aproape preste doi cadeți, dintre cari unul e de trei-spredece, celalalt de patru-spredece ani, și cari purtau foi volante și epistole de cuprins nihilistic; ca să scape de pedeapsa ce îi amenința, au desertat amândoi. Se spune, că după-ce au omorât pe un cărauș, care i-a amenințat cu denunțare, au fost prinși în Zarizin. Băeții au avut la sine sume însemnate de bani.

*

O recunoștință perfidă. Reuniunea pentru apărarea drepturilor femeesci din Paris a hotărât a felicita pe Alexandru Dumas, pentru-că a plodat în „Denise“ pentru reabilitarea fetelor, cari au devenit mame. Așa credem, că Dumas anevoie va pute fi mândru pentru recunoștințele aceste.

Varietăți.

(Influența climei asupra spiritului omenesc.) În știința modernă ajunge la valoare n-șuința, de a cerceta influența, pe care o exerciază clima asupra spiritului și corpului omenesc. În privința aceasta s'au făcut deja observări de tot interesante. Așa s'a observat de exemplu, că pe insula Bulama de lângă Africa de vest morburile de aclimatizare ating în totdeauna sistemul de nervi. În timp ploios sânt coloniștii cuprinși de indispoziție și deserațiune. Mai puternic influențează clima africană asupra spiritului coloniștilor. Oamenii acestia nu numai uită ceea-ce le-ai dīs mai înainte cu vreo câteva minute, dar' nu-și mai aduc aminte nici de lucrul, pe care l-au isprăvit cu o jumătate de oră mai înainte, sau de o comisiune, pe care le-ai dat-o tot în acel timp. Forrest a aflat și în Guinea-nouă, că puterile spirituale ale celor noi veniți se slăbesc de căldură în măsură mare. Căldura are o tendență trecătoare, care influențează și asupra organelor psihice. S'a constatat deja, că indivi-đi singuratici și-au pierdut momentan memoria în ferbințele soarelui, pe care și-o recăstigau în zile recoroase.

(Instituțiunile caritabile la Londra.) La Londra sânt 1,013 instituțiuni caritabile, al căror venit total se urcă la 4,447,000 livre (111,175,000 franci), adecă mai mult decât venitul Suediei.

În 1884 s'au făcut câteva legături mari: baronesa Lionel de Rothschild a lăsat 250,000 franci așa numitului London Hospital; d. Johnstone Thomson 625,000 franci pentru casele de retragere; d. Harrison 750,000 franci pentru orbi; d. Moffat, din Glasgow, 1,500,000 franci pentru un orfelinat; sir Erasmus Wilson, 125,000 franci spitalului din Margate; și d-na Ch. Turner, din Liverpool, 750,000 franci în scopul de a funda un spital pentru cei atinși de boale cronice.

(Ereditate indiană.) Lordul Valsingham, un Peer brit, a ajuns nu de mult pe neașteptate în posesiunea unei averi de aproape cinci milioane punți sterlingi. Străunchiul seu s'a fost depărtat înainte de asta cu mulți ani în India, și și-a aștigat acolo o avere colosală. A murit în India, testând toată averea sa surorii sale Miss Inings, carea locuia în Irlanda. Dama aceasta nici când n'a primit înștiințare despre aceea, că frate-seu a făcut-o eredă universală a renașitei. Banii au fost depuși în banca engleză și au stat acolo până la finea anului trecut, când oficiul de bancă a recercat pe ereții lui Miss Inings să se înștiințeze. Aceia s'au prezentat apoi în persoana Lordului Valsingham, și banii cu interesele de până acuma fac o sumă de cinci-spredece milioane punți sterlingi. Nu poate omul nici odată sci, cum trebuie să prețuească pe câte „un unchiu“!

(O rețetă.) Când untul proaspăt n'a fost sărat la timp, sau când untul sărat a devenit ranced, trebuie a-l topi, a-i lua spuma și a muiă în el o bucată de coajă de pâne prăjită bine. După un minut sau două, untul nu mai are nici un miros neplăcut, căci toată rancedeala întră în coaja de pâne.

Economic.

Abud, 24 Ianuarie n.

Cetind despre boala de gură și de unghii la vite, ce a erupt în mai multe părți, pentru a se scuti bieții economi de daunele ce sânt împreunate cu această boală, recomand următoarea medicină sigură:

Contra boalei de gură și de unghii la vite și la cai, să se pregătească următoarea alifă: Alăun (alumen crudum, peatră acră) cam cât o nucă, peatră vînetă (grünspan) cât o alună, să se ardă unde este captor de fier, să se pună pe acesta, ear' dacă aceasta lipsește, să se ferească cărbunii cei aprinși din vatră la o parte, să se sufle bine și cenușa, și apoi să se pună pre vatra curată dar' ferbinte; unde se lasă ambele (nu tocmai în imediată apropiere) până când alăunul înceată de a mai fierbe, când apoi se iau ambele aceste petri separate, și după-ce s'au rēcit se pisează câte una în pulvere fină.

Se iau câteva fire de cimbru de grădină (de care se pune și în sângereti) bine uscat, se freacă mai întâiu în mâni, și apoi se pulverizează și cern prin o sită.

Acum se pune într'o ulcea de lut (ori și într'un pocal) o lingură de miere de stup, din pul-verea de alăun, cât se ia cu vârful unui cuțit de masă, din peatră vînetă cu vârful unui cuțit

de buzunar; ear' din cimbru de 3 ori cu un cuțit de masă, în fine mestecându-se bine cu miera, se pun cu vasul în apropierea focului, ca să se înfierbinte, dar' nu e de lipsă ca să fearbă; și apoi se folosesc în stare rece, astfel:

1. Contra durerii de gură, să se ungă gingiile vitei pre dinlăuntru seara și dimineața, ca atâta alifă, câtă se ia pre 2 degete (arătătorul și cel mijlociu).

2. Contra durerii de picioare (între unghii), să se spele picioarele vitei mai ales între unghii, cu apă rece, și apoi să se iee din alifă cu degetul arătător, să se pună printre unghii, la călcăie și la glesne frecându-se bine. Și vita să se țină în loc sbicit și curat. Contra acestor boale, întrevinind omul la timp, cu această medicină, este de prisos a se aplica mai mult decât odată.

3. Contra pecinginei, când aceasta se face la cap, este a se unge cu alifă frecându-se bine cu degetul de 2 ori pe și; ear' dacă pecinginea se face la picioare, ce se întâmplă mai ales la caii ținuți în staulul necurățit, atunci este de a se spăla bine piciorul dimineața și seara, și după fiecare spălare să se ungă cu alifă, ținându-se animalul într'un loc curat, și ăștmod cel mult în 8 zile se curează ori-și-ce pecingine.

Mai mult! E știut că caii, cari se opăresc de șea ori ham, de regulă capătă pete albe; aplicându-se însă această alifă până a nu le rēsări alt pēr, vor căpeta pērul natural, ba uneori ceva mai închis în culoare ca cel prim.

Această alifă, la toate casurile aci descrise, s'a folosit de repețite ori, și totdeauna cu succes sigur; și de aceea o recomand economilor noștri cu toată sinceritatea. Spre care scop fie-care econom de vite să păstreze la casă substanțele sus descrise, dar' separate; pentru-că s'a observat, că alifia aceasta e mai cu efect în stare proaspătă, până când are o culoare verđie.

Alexandru Ciura,
paroch gr.-cat.

Posta ultimă.

Turin, 25 Ianuarie st. nou. Se dice, că Anglia a făcut o convențiune cu Italia, carea ar oferi Italiei teritoriul între Massauah și O bok (la marea roșă) și-i asigură ajutorul Angliei, la cas când Italia ar ocupa Tripolisul. Italia promite Angliei în schimb ajutor moral în Egipt, ca să-și poată crea Anglia o pozițiune favorabilă în valea Nilului. —

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Linz, 27 Ianuarie n. Ieri au fost arestate earăși 11 persoane pentru fapte anarchiste; ele vor fi puse înaintea tribunalului excepțional.

Francfurt, l. Main 27 Ianuarie n. După o faimă individul prins în Hohenheim a mărturisit, că dînsul a săvîrșit omorul asupra consiliarului de poliție Rumpf, din însărcinarea primită dela comitetul anarchist. Făptuitorul s'a numit pe sine Iuliu Lieske. Scirea nu e confirmată.

Washington, 27 Ianuarie n. Senatul a primit cu 63 contra 1 vot o rezoluțiune prin care își exprimă indignațiunea față cu atentatul din Londra și detestarea față cu astfel de crime în contra civilizațiunii.

Roma, 27 Ianuarie n. „Agenția Stefani“ anunță cu datul de Perim 26 l. c.: Ieri a debarcat detașamentul corabiei „Castelfidardo“ arborând în Beilul steagul italian. Indigenii le-au pregătit o primire prietenească. Soldații egipteni rēmași în Beilul se imbarcă pe vapoarele italiene cătră Massauah.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

"Foi'a bisericească." Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fiecărei luni. Blaj, 10 Ianuarie 1885. Anul III. Nr. 1. Sumar: Cătră lectori. — Sărbătoarea născerii Domnului nostru Isus Christos. — Judecățile sântului Petru de Andrè Le Pas. — Filosofia istoriei. — Un abus cu sacramental ungerii de pe urmă la poporul nostru. — Ceva relativ la programul foi noastre. — Erata. —

"Ortodoxul." Foiă duminicală. — Apare în București 13 Ianuarie 1885. Anul VI. Nr. 2. Sumar: Opozițiunea și inaltul cler. — Câteva notițe biografice asupra lui C. Dapontes. — Profetiile Mesianice extrase din profetul Isaia (urmare și fine) C. E. — Calendarele. — Diverse. — Notițe literare. —

"Familia." Apare în fiecare Duminică. Oradea-mare, 13/25 Ianuarie 1885. Anul XXI. Nr. 2. Sumar: Mihail Eminescu (cu ilustrațiune) de Iosif Vulcan. — Epigonii, poesie de M. Eminescu. — Cu totul simplu, de Carmen Sylva. — Societatea beletristică română (Ca răspuns propunerii d-lui Dr. Gr. Silași de a se înființa o societate beletristică română) de Constanța de Dunca-Schiau. — Căsătoria la Armeni. — Salon: Scrisori din Iași, Iassiensis. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Moda, de Valeria. — Posta redacțiunii. — Călindarul săptămânii.

"Convorbiri literare." Apare la 1. a fiecărei luni. Iași, 1 Ianuarie 1885. Anul XVIII. Nr. 10. Sumar: Corespondența cu domnul V. Alexandri, de X. — Amintiri despre Curtea domnească din Iași (sfârșit), de Alexandru Popadopol-Calimah. — Un răspuns al d-lui G. Mans. — Toast, de Th. Șerbănescu. — Plin mi-e peptul de durere... Ai venit... Am dat... De-ar fugi... Plouă ninge... Când mă uit... poesii de S. Bodnărescu. — Cine pânea cu lacrimi... Ah! nu-ți voi spune nici odată, poesie tradusă de Dim. G. Iamandi. — Raport general anual asupra învățământului, de Spiru C. Haretu, dare de seama de F. — Bibliografie. — Corespondența. — Erata.

Din Biblioteca populară a "Tribunei" au apărut până acum:

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș, elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4. Piperuș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar: 25 cr. sau 50 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Piețele din România. Dela 28 Decembrie trecut și până astăzi prețurile cu care s'au vândut diferitele produse agricole, la oborul Bucurescului, s'a mai urcat la unele pe când la altele s'a mai micșorat; urcarea prețului nu provine din cauza prea multei cereri ci mai mult din cauza calității produsului. Dintre cereale mai mult a fost căutat orșul a cărui preț s'a urcat succesiv și se va mai urca, fiind-că se găsește foarte puțin.

Prețul paserilor de curte în general s'a micșorat; această micșorare provine din cauză că cererea este mică și afară de aceea precupeții vor cu orice chip, a face din vânzarea paserilor de curte o speculație prea exagerată.

Pentru o mai bună lămurire dăm prețurile tîrgului dela 11 Ianuarie, de unde se va vedea mai bine prețurile.

Prețurile diferitelor produse agricole.

Table with 2 columns: Product name and Price. Includes Cereale (Grâu, Orș, Ovės, Porumb, Meiu, Fasole, Linte) and Diferite furagiuri (nutrețuri) (Un car cu paie, mei, coceni, fân, lucernă, liveze, coastă).

Table with 2 columns: Product name and Price. Includes Vitele (Părechea de boi buni, mai mijlocii, mai slabi, juncani, viței) and Căi (Părechea de cai buni).

Table with 2 columns: Product name and Price. Includes Căi (Părechea de cai buni), Paserile de curte (Părechea de găscă, de curci, de găină, pui, Suta de ouă), and Pocii grași (Părechea s'a vîndut dela).

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 26 Ianuarie st. n.

Table with 2 columns: Product name and Price. Includes Grâu (din Banat), Orș (nutreț), Ovės, Cucuruz, Rapița, Mălaiu, Săcara, and Spirt.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Product name and Price. Includes Cota oficială, Renta amort., Rur. conv., Acț. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Credit mob. rom., Acț. de asig. Naționala, Scrisuri fonciare urbane, Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Table with 2 columns: Product name and Price. Includes Bursa de Viena (Renta de aur, hârtie, Împrumutul căilor ferate, Amortisarea datoriei, Bonuri rurale) and Bursa de Budapesta (Renta de aur, hârtie, Împrumutul căilor ferate, Amortisarea datoriei, Bonuri rurale).

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules and fares between various cities like Budapesta, Predeal, Arad, Timișoara, Sibiu, and Cămpulung. Includes train types (Tren de persoane, omnibus, accelerat) and prices.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.